

TJÖRN

Namn: Ramona Fransson
Född: 23 mars, 1956
Familj: Maken Tommy och schäffern Lina
Bor: På Hakenäset med vidunderlig utsikt över fjorden.
Läser: Brittiska deckare av Minette Walters och Elisabeth George, Henning Mankell är en annan favorit.
Aktuell med: Ska signera sin bok Iskall himnd i Runes butik i Källekärr den 1 december och på Bokia i Stenungsund den 2 december.

Ramona Fransson och schäffern Lina tycker mycket om varandra. Det är Lina som drar med matte på promenad och på hundkurs så att timmarna framför datorn inte blir för många.

Lokal, färgstark och spännande

- möt författaren Ramona Fransson

Ramona Fransson är Tjörns okränkade deckardrottning, kanske ännu så länge mer känd för sina läsare om Ramona Danlén. Hennes första roman, Dyrbar kärlek, gavs ut i juli, 2005, och följdes i år av Iskall himnd. En tredje bok, Mord i Skärstamn är snart klar för att lämnas till de goda vänner som stöttar författarskapet genom korrekturläsning, präglig koll och faktagranskning.

Jag skriver lätillåta böcker med okal färg. Jag vill skriva om saker och ting som händer dagligen, men ag gör det i romanform och skruvar till det hela lite, säger Ramona Fransson.

Iskall himnd handlar till exempel om vilka sidor fastighetsskattens rimliga villkor kan väcka i människor, och givetvis är det från verkliga händelser Ramona hämtat inspiration.

- Spänning och humor är viktiga ingredienser. Det är humorn som har klarat mig genom livet, säger hon.

Livet var tufft för Ramona redan från början.

- Min pappa var jude och kom till Sverige 1947. På den tiden pratade han inte om att krigsupplevelser behövde behandlas. I stället slog han oss barn och mamma. Han var ju juk, men det visste jag inte då, utan roddat att det var så alla hade det.

Hon var en ensam liten flicka under sin uppväxt i Borås, och tog

sin tillflykt till en skrubb på vinden.

Hon samlade på böcker som andra slängt, och försökte i vackra sagor.

- Där grundlades mitt intresse för läsandet, och jag har kvar en av böckerna, sagosamlingen Tusen och en natt, säger Ramona Fransson.

I skolan blev hon svårt mobbad och lärde sig att enda sättet att bli fri var att klippa till så att mobbarna höll sig på avstånd.

Så småningom flyttade familjen till Göteborg, Ramona växte upp, jobbade bland annat som barnflicka, bingo-värdinna, sjukvårdsbiträde och servitris. Gifte sig och köpte tillsammans med sin första man en restaurang i Halmstad.

Skilsmässan var ett faktum ett fåtal år senare, och det var först när alla bästa väninnan Marie-Louise grep in som Ramona träffade sin Tommy.

"Du ska inte vara ensam", sa hon och började leta bland kontaktannonserna i GT, berättar Ramona Fransson leende.

Tre män plockades ut, en av dem var Tommy Fransson.

- Men han ringde återbud till första dejen för att han skulle gå på fotboll.

Någon sportfäne var inte Ramona intresserad av, men Tommy gav sig inte. Han ringde igen och till slut träffades de för en promenad till Björngårdsvillan i Slottsskogen.

- Där, med en kopp kaffe framför mig, tittade jag honom i ögonen och träffades av blixten. Och där är vi ännu, efter snart 20 år, säger Ramona.

I vintras tog de nästa steg tillsammans.

- Min sambo sedan 19 år friade och tyckte att vi skulle gifta oss på min 50-årsdag den 23 mars, men då var det fullbokat på svenska ambassaden i Paris.

Bröllopet stod i stället klockan sex på morgonen den 19 mars på Landvetter flygplats.

- Det var jättefint och efteråt fortsatte vi till ett iskallt Paris.

Ramona Danlén blev Ramona Fransson, men beslöt att bok nummer två skulle ges ut under båda namnen. Dessutom på det egna förlaget anomaR - Ramona baklänges.

Den tredje boken, Mord i Skärstamn, ska ges ut av Ramona Fransson och handla om mobbing, knark, girighet och om att hålla uppe en fasad mot omvärlden.

- Detta är den bok jag tycker allra mest om själv, säger Ramona Fransson.

Men det finns ett manuskript som aldrig blev en bok. I rosa pärmar ligger ett stort antal maskinskrivna sidor och titeln är Älskling, vi blir inte med barn.

- När jag läser den nu, förstår jag att ingen ville ge ut den, säger

Ramona Fransson självkritiskt.

Den skrevs 1990 och kanske fylldes den sin funktion som terapi, efter år av försök att skaffa barn.

- När Tommy efter två provrörsförsök undrade om han bara var en avelshingst, om det bara var barnet jag ville ha, stannade jag upp. Jag ville ju ha Tommy och det var en sådan lättnad när vi bestämde oss för att leva utan gemensamma barn.

I dag är Ramona Fransson förtidspensionär på grund av en reumatisk sjukdom och Tommy har sålt sitt företag och pensionerat sig.

- Han tycker det är jättekul att jag skriver, och han sköter bokförläggningen åt mig, säger Ramona.

Hon menar att utan maken hade författandet inte blivit ut. Det kostar mycket pengar att ge ut böcker på eget förlag och hon räknar med lång tid innan anomaR ger något över-skott.

- Fick jag välja skulle jag hellre vara frisk, men skrivandet gör mitt liv roligare och drömmen är att tjäna pengar och kunna tacka nej till förtidspensionen. Det gäller att inte ge upp...

Text och bild:
 Berit Stridh
 ordbrukirorvik@telia.com